

sumere. Ne hac occasione ea quae a fide-
libus pijs locis offeruntur aut iam
oblata sunt consumantur. Et quod
multae occasiones in deceptione reli-
giosorum personarum a prauis illis ut
dicuntur hominibus exquirunt. abba-
tem atque primum predicti xenodochii
nullo modo priuandum deponendumque
esse censuimus. Nisi causa specialiter
criminis exigente. Unde necesse est ut
si qua contra eum huiusmodi querela
surrexit non solus episcopus ciuitatis au-
gustadunensis causam examinet. sed
adhibitis sibi ex alijs eo episcopis suis sub
tili hoc inuestigatione perquirat. qua-
ritus cunctas concorditer iudicanti-
bus canonicae distinctionis. censura.
aut reum ferre aut innocentem possit
absolvere. Similiter quoque de institutione
iuxta desiderium conditorum decerni-
mus ut nullus eorum qui eidem xenodo-
chio atque monasterio abbas uel primum
fuerit ordinatus. ad episcopatus offi-
cium. sit ausus accedere quacumque
obreptione. nec ex xenodochio atque
monasterio iniqua erogatione con-
sumens oblata grauissimam egestatis
necessitatem pauperibus ac peregrinis.

uel ceteris exinde iuuentibus gene-
re. Et primum uero tollendi de eodem
loco monachum ad ecclesiasticum
ordinem promouendum uel palam
quacumque causa sine consensu ab-
batis atque primum habere licentiam
prohibemus. Ne huius rei usque ad
hoc usurpatio producat. ut loca
quae ad ^{requerentiam} inquisitionem hominum con-
struenda ablacione destruantur.
Haec igitur omnia quae huius praecpta
decretaque nostra pagina continent. tam
tibi quam cunctis qui in eo quoque
ordine locoque successerint uel
eis quorum interesse potuerint
impropeccum reseruanda decer-
nimus. Siquis uero regum sa-
cerdotum iudicum atque secula-
rium personarum hanc constituta-
onis nostrae paginam agnoscens.
contra ea uenire temptauerit.
potestatis honorisque sui digni-
tate careat. reumque sed in uno
iudicio ~~ex parte~~ de peccata
iniquitate cognoscat. Et nisi
uel ea quae ab illis male
ablata restituerit uel digna
penitentia illicita acta

supra modū grauatisimū supra uir-
tutē ita ut cederet nos etiā uiuere.
Sed ipse sum nobis responsū mortis ha-
bui mē ut simus fidentes in nob. et
tamē nō condigne passionē huius tē-
poris ad sup. uenturā gloriā quare
uelabit in nob. Quomodo igitur
si nelabore transire possumus aesi-
tū huius saeculi. infirmos nos oues
in quo grauiter sudasse nouimus
et arietes. Quantas uero in hac
terra tribulationes delangobar-
dorū gladius de iniquitatib. iudi-
cū de insolentia atq. in oportuni-
tate causarū. Decura subiectorū.
De molesta & iā corporis spatio re-
plere haec calamus nec lingua suffi-
ciat. De quib. et si quā breuiter
possum loqui debito ur̄ae sc̄itatie ca-
ritati dū suis tribulationib. affli-
gitur. & iā mea augeam. Sed om̄ps
d̄s et sua largitatis pietate sc̄issi-
me ur̄ae beatitudinis mentē enī
consolatione repleat. Et indignū
me aliquando ab his quē p̄ciōr
malis quiescere purā interces-
sione concedat. amen. Gratia
quē uidelicet uerba descriptas

ur̄ae accepta idcirco in meis eptis pono
ut de scō ignatio ur̄ae beatitudo cognoscat.
quā solū ur̄ae ē. sed & iā n̄r. Sicut enī
magistrū eius aptorū principem ha-
bemus cōmunē. Ita quoq. eiusdem
principis discipulū. Nullus ur̄ae ha-
bē priuatum. Benedictionē autem
ur̄am qua debui mus mentes suscepi-
mus benedolentem benesapientē.
et omnipotentidō gratias agimus
quia & odora sunt et saporā quae
agris quae dictis quae datis. De uita
igitur ur̄ae dicamus pariter dicamus
omnes. gloria in excelsis dō et in terra
pax hominib. bonae uoluntatis.
DATA DIE K̄E IAN̄ IN DICT. III.
GREGORIUS. DATIANO EP̄O
METROPOLITANO. XIII.
Scripta dulcissime et cordis
uulnī omnib. amplectende
ur̄ae beatitudinis tristis acceper
letus relegi. Quis enī in hac terra
nō lugeat quae barbarorum
gladius tradita p̄niam non
habē qui in ea uiuant. et tamē
habē cotidie qui moriantur.
Sed in quanta libē tristitia quem
non ur̄ae eptae in gaudiū exulta-